

הרגלים והרגשות על פי פרשת השבוע

פרשת וישב | עלון מס' 65

'הקב"ה מחלק משימות'

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:

יושב בכלא על לא עוול בכפו.. עלילת שווא... מה הבעיה שיבקש ממישהו שיזכיר אותו לטובה.. שיוציאו אותו כבר מהכלא???

החפץ חיים מבאר - הנהגת ד' עם יוסף הייתה למעלה מדרך הטבע... לכן לא היה צריך להשתדלות, הוא היה 'איש מצליח', אבל יעקב אבינו התנהג ד' עמו בדרך הטבע, ע"כ היה צריך להשתדלות בכל ענייניו, וכמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעא...

על יוסף נאסר לעשות השתדלות... הוא צריך ללמוד ממה שעבר עליו שהוא 'איש מצליח'... שכל מה שקורה לו זה בדקדוק רב... מי שבדרך למלכות עובר כמה וכמה גלגולים, ורואה בחוש הנהגה של למעלה מדרך הטבע... צריך לחיות בביטחון מוחלט... ביקשת?? נענשת...

לפעמים האדם מתבונן מימינו ומשמאלו ורואה את פלוני חי נחת ורוגע ואושר.. אצלו הכל קשה.. הנה פלוני הכל רץ לו ככה, ואלמוני הוא עשיר כזה גדול... פלמוני הוא איזה שידוכים אחד אחד... והכל בכזה מהירות... אצלו הכל קשה.. הכל... אוף...

והאמת, כותב החפץ חיים - **הקב"ה לא מחלק לאנשים כסף... הקב"ה מחלק משימות...** לכל אדם ישנה שליחות ומשימת חיים... ואם לצורך המשימה הוא נזקק לכסף הוא יקבל כסף... אם הוא צריך דברים אחרים אז הוא יקבל דברים אחרים...

לאחד, השידוך רץ מהר אבל היה נצרך להמתין לילדים... ואילו השני קיבל דירת פאר אבל קיבל איזה שוויגער... למה?? כי במשימת חיים שלו יש לו שליחות אחרת, לעומת השני שקיבל משימה אחרת... אין בעולם שלנו 'ביקש לישב בשלווה'... אדם בא לעמל... בא לעבוד את הקב"ה... ואולי אם מותר לומר, מותר לשבת בשלווה.. מותר לנוח... אבל אין 'ביקש לשבת בשלווה' זה לא יעד ומטרה... אם במהלך העבודה אדם רוצה לנוח.. מותר... אבל כדרך חיים אין דבר כזה... בעולם שלנו יש משימות לביצוע... וכל תקופה מביאה את האתגרים שלה... יש את ימי הילדות והבחרות ואחרי זה תקופות בחינוך... וקניית דירה... ועול הפרנסה... ולגדל ילדים... עם כל המשתמע... לחתן אותם לדאוג לכל ההוצאות בתקופות האלו... זה משימות מדויקות לכל אחד ואחד... ובדגש על סיום דברי החפץ חיים 'וכמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעא' - כמה אדם לא מתבונן, כמה סייעתא דשמיא יש לו על כל צעד ושעל.. בתוך הקשיים... בתוך התקופות שהוא עובר... כמה קרני אור יש בכל תקופת חושך.. לזכור את זה ולהודות על זה...

רש"י - ועוד נדרש בו, וישב, ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישב בשלווה, אומר הקב"ה, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלווה בעולם הזה:

יעקב אבינו עובר מסכת חיים מאד לא פשוטה... יש לו אח ששונא אותו, הוא נאלץ לברוח מהבית... בכדי להשיג את השידוך שלו הוא נצרך לעבוד קשה במשך ארבע עשרה שנה... לאחר מכן בכדי לפרנס את משפחתו הוא נזקק לעוד שש שנות עבודה... תחת חמיו השקרן והרמאי... בדרך חזרה לביתו, אשתו שהוא כל כך אהב מסתלקת לה בקיצור ימים... ואז הוא מבקש קצת שלווה... הוא לא ביקש מן הסתם לשבת על ערסל בחוף הים ולשתות בירה... הוא רצה לשבת בשלווה ולעסוק בעבודת ד'... וקופץ עליו הסיפור של יוסף... הבן יקיר... היתום הצעיר... הילד שהוא הכי אוהב... נעלם לו למשך 22 שנים...

החיים של יעקב מלאים בעמל ובטורח.. החיים קשים... כל דבר הולך בקושי... אין שלווה...

יוסף - גם עובר חיים מלאים מהמורות... אבל הם קצת מרופדים, האבא אוהב אותו... משקיע עליו... הוא חולם חלומות ומתמוגג עליהם.. הוא יודע שהוא בשליחות חיים... הוא בסוף יגיע למלכות... האחים לא מאד מסתדרים אתו, ומוכרים אותו לישמעאלים... בדרך הקב"ה מרפד לו את הדרך עם בשמים שהם נושאים איתם... במצרים הוא נמכר לפוטופר ושם - **וַיְהִי ד' אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם.. וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ד' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ד' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ...** יש לו איזה סייעתא דשמיא מיוחדת והוא מצליח בכל מה שהוא עושה... **וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ וַיִּבְרָךְ ד' אֶת בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגַלְל יוֹסֵף וַיְהִי בְרַכְתּוֹ ד' בְּכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ בְּבֵית וּבַשָּׂדֶה -** לאחר מכן הוא נזרק לבית הסוהר כאחרון הפושעים, וגם שם יש לו איזה סייעתא דשמיא מיוחדת... **וַיְהִי ד' אֶת יוֹסֵף וַיֵּט אֱלֹהֵי חֶסֶד וַיִּמְן חֲנוּן בְּעֵינֵי שָׂר בֵּית הַפַּהַר...** כאשר יוסף פותר את החלומות לשרי פרעה הוא מבקש משר המשקים בבקשה קטנה - **כִּי אִם זָכַרְתִּי אֶתְּךָ כְּאֲשֶׁר יֵשֵׁב לְךָ וְעֲשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתִּי אֵל פְּרַעְה וְהוֹצֵאתִנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה:** תזכור אותי ותדאג לשחרר אותי... ומה קרה בפועל?? - **וְלֹא זָכַר שָׂר הַמִּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ -** מבאר רש"י - וישכחנהו. לאחר מכאן, מפני שתלה בו יוסף לזכרו, הוזקק להיות אסור שתי שנים, שנאמר **אֲשֶׁרִי הַגֹּבֵר אֲשֶׁר שָׂם ה' מִבְּטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רַהֲבִים (תהלים מ, ה).** ולא בטח על מצרים הקרויים רהב.

יש כאן איזה טענה על יוסף הצדיק למה פנית לשר המשקים?? בעבור זה הוא מקבל עוד שנתיים זיכוך בכלא... והשאלה הפשוטה היא מה הטענה על יוסף מה עם השתדלות?? אדם מסכן... רחוק מכל משפחתו...

לאור התרחבות הפצת העלון

ניתן לתרום לע"נ או לרפואה

ניתן לפנות למייל

A33127284@gmail.com

שבת שלום

וחנוכה שמח

המעלה שבפירסום ...

היה נוהג אחרת וכמו שכתוב גם על אהרן, שאילו ידע שהתורה מעידה עליו 'וראך ושמח בליבו' היה יוצא בתופים ובמחולות...

הרי התורה נותנת לנו אמת מידה מאד מעניינת, איך לעשות מצווה בשמחה... לעשות אותה בשלימות... ומנגד חלילה איך להימנע מעבירה... וכלשון הגמרא בסוטה (ג.) - רבי מאיר אומר אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי שנאמר ועבר עליו רוח קנאה ואין עבירה אלא לשון הכרזה... אם אתה תחשוב לפני מה שאתה עושה, שמע... יש סיכוי שזה הולך להתפרסם בכל העולם... אתה תזהר מאד לא לעבור עבירות... וקל וחומר שתעשה מצוות בהרבה יותר שמחה... וכוונה... וגם תעשה את זה בשלימות... לא שצריך לשאוף להתפרסם.. אלא שקיימת כזו אופציה.. ומי שמחליט עליה זה רק בורא עולם...

'פירסום הנס בחנוכה'

הנושא הזה של פירסום, שייך גם לימים אלו ימי החנוכה... שבהם אנו מדליקים את הנרות לצורך פרסום הנס, ורבו הפירושים וההסברים מהו הפירסומי ניסא - אך בשורש הדבר, לכאורה היה ניתן לעשות פירסומי ניסא בעוד צורות ואפשרויות... ומדוע מדליקים דווקא נרות... ועל פתח הבית... יש עוד מגוון רחב של פירסומי ניסא... ועוד, מילא מי שגר באיזה שכונה נידחת עם חילונים, או אנשים שלא מספיק יודעים על הנס שהיה ניחא... צריך לפרסם להם את הנס כדי לקרב אותם... אבל בשכונה החרדית, שכולם כולם מדליקים מה העניין?? וגם ידוע שמי שיש לו שני פתחים ידליק בשניהם.. ולמה, כדי שלא יבואו לחשוך בו שלא הדליק... וכי מה יקרה עם יחשדו בו?? עצם החשד מזכיר לחושדים כי היום זה חנוכה... ועוד מצינו בשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו... לכאורה מה העניין?? אם לא ניתן לפרסם את הנס בחוץ... בפתח... ברחובה של העיר.. אז שלא ידליקו בכלל...

ואולי ניתן לומר, שהשורש של הפירסומי ניסא היא, להשריש אצלנו את הניסים שהיו אז בימים ההם... בזמן הזה.. לא רק לפרסם לשכני היקרים שכולם בהחלט מדליקים בעצמם, את הניסים שגם הם יודעים שהיו... אלא לפרסם ולהשריש בתוכי, כי בורא עולם אינו מוגבל בכלום... וברצותו מוסר הרבים והחזקים ביד המעטים והחלשים.. וברצותו נר דולק לשבעה ימים ולא משנה כמה שמן יש... יש טבע ויש מעל הטבע... והכל בהשגחתו הפרטית...

הפירסום יש לו כוח עצום... בעיקר לחזק את הפנימיות שלי... זה שמירה מחד ומדרבן מאידך גיסא... וזה שאני מפרסם את הנס זה לא רק לאחרים זה בשבילי... זה משפיע עלי... על ההנהגה שלי... וזה יכול גם להשפיע על ההתנהלות העתידית שלי.. כמו שראינו, אילו ידע אהרו.. אילו ידע ראובן...

ועתה לכו ונהרגו ונשלכו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו:

כאשר האחים רואים את יוסף מתקרב, הם מחליטים בהחלטת בית דין, כי מגיע לו דין מיתה... הם רוצים ממש להרוג אותו... ראובן הבכור מנסה להציל אותו, ומבקש מאחיו להשליך אותו אל הבור... והם אכן מסכימים.. ובהמשך יהודה אומר לאחיו - ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו - ומחליטים בהחלטה משותפת למכור אותו לישמעאליים...

כאשר משליכים אותו בבור מעידה התורה - ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: ומביא רש"י את המדרש - והבור רק אין בו מים. ממשמע שנאמר והבור רק, איני יודע שאין בו מים, מה תלמוד לומר אין בו מים, מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו...

הוא אומר הבור הכיל בתוכו מזיקים כאלו שביכולתם להרוג... נחשים ועקרבים... ויהודה כשהוא מציע למכור את יוסף, הוא אומר - מה בצע כי נהרג את אחינו - גם הוא מבין שהשלכתו של יוסף לבור הינו גזר דין מוות...

ואם כן תשאל השאלה, מה ראובן רצה להרוויח בזה שהוא משליך אותו לבור... אז אכן אין כאן הריגה בידיים... אבל זה סוג מוות שונה... מוות ע"י נחש ועקרב... אז מדוע התורה כותבת ויצילנו מידם... איזו מין הצלה זו??

האמת היא, שהתורה מעידה על ראובן בצורה ברורה שהייתה לו כוונה אחת - למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו - וברור שהוא לא אמר את זה לאחים כי לא היו מקשיבים לו... אבל זו הייתה מטרתו... התורה מפרסמת לנו את מה שראובן חשב במוחו בסתר... כותב רש"י - למען הציל אתו. רוח הקדש העידה על ראובן שלא אמר זאת אלא להציל אותו, שיבא הוא ויטלנו משם, אמר, אני בכור וגדול שבכולן, לא יתלה הסרחון אלא בי:

את מה שראובן חשב במוח התורה פרסמה בקול...

ובמדרש רבה (ויקרא לד' ח') - אמר רבי יצחק, למדתך תורה דרך ארץ שכשיהא אדם עושה מצוה יהא עושה אותה בלב שמה, שאלו היה ראובן יודע שהקדוש ברוך הוא מכתוב עליו וישמע ראובן ויצלהו מידם, היה טוענו ומוליכו אצל אביו.. לפעמים

